

Højre i Folketinget vil, vil Højre i Landstinget ikke, og omvendt. Og saa sagde den højtærede Justitsminister, da han fremsatte Forslaget, at det kom an paa, hvorledes mine Partifæller i Landstinget vilde stille sig — ja, det var maaske ved en anden Lejlighed, men det er det samme —, og de ærede Medlemmer for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) antydede i deres Taler, at Lovforslagets Skæbne i det andet Ting vilde være afhængig af, hvorledes Venstre der stillede sig. Meget vel, men jeg kan slet ikke love noget om, hvorledes Venstre i Landstinget vil stille sig til denne Sag; thi det er rigtigt, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds sagde, at vi har ikke en saadan Disciplin indenfor vore Rækker, som Socialdemokraterne har indenfor deres. (*Ellinger*: Men hvorfor skal saa Højre have det?). Jeg forlanger heller ikke, at Højre skal have en saadan Disciplin; jeg konstaterer kun et faktisk Forhold, som det ærede Medlem ikke vil benægte. Vi har den Frihed indenfor Venstre, at i et rent sagligt Spørgsmaal har vi Lov til at indtage et personligt Standpunkt og hævde en personlig Mening. Det kan godt være, at den Regel ikke gælder indenfor Socialdemokratiet; dette Partis indre Forhold kender jeg ikke, og jeg skal derfor ikke udtale mig derom. Jeg indrømmer, at man meget sjældent er Vidne til, at der indtages forskellige Standpunkter af det Partis Medlemmer.

Den højtærede Justitsminister søgte i sin Tale i Dag ligesom at trøste os: en lille Smule over de Forandringer, der foreslaas i Tingstedernes Beliggenhed, og han bemærkede, som rigtigt er, at ogsaa nu har Justitsministeriet i sin Magt at anordne, hvor Tingstederne skal være indenfor den enkelte Jurisdiktion. Jeg vil dog tillade mig dertil at bemærke, at det er lettere at imødekomme Befolkningens naturlige Ønsker, naar vi har 130 Jurisdiktioner, end naar vi har 70, og af den Tavle, som ledsager Lovforslaget, kan vi ogsaa se, at det maa blive nødvendigt at nedlægge ikke faa Tingsteder. Nu siger Justitsministeren nok, at han gør sig al Ulejlighed for at lære de forskellige Egnes Ønsker at kende, klipper ud af Blade, lægger Mærke til, hvad der bliver sagt, vil modtage Deputationer o. s. v., men dette sidste er i og for sig ikke nogen Trøst. Jeg venter, at der vil komme en Deputation fra Ringe og en anden fra

Nyborg, og med disse to Deputationer vil det rimeligvis gaa paa lignende Maade, som med de Deputationer, der kommer om Hvide Sande-Spørgsmaalet. Vi er jo her i Rigsdagen vante til at modtage Deputationer snart hver Uge, men naar den ene Deputation har sagt eet, kommer der straks en anden og siger noget ganske andet. Saaledes vil det ogsaa gaa den højtærede Justitsminister, naar den Tid kommer, da Hovedtingstederne skal fastsættes indenfor de større Jurisdiktioner, som der nu bliver.

Med Hensyn til Lovforslagets § 27, den vedtagne Lovs § 28, vil jeg indrømme den højtærede Justitsminister, at der i Regelen efter December Termin indleveres mange Dokumenter til Tinglæsning, og at det kan være praktisk, at de kan blive tinglæst ogsaa i Juletiden. Men kunde man ikke ordne det saaledes, at der kunde modtages Dokumenter til Tinglæsning, selv om man ikke holdt de sædvanlige Retsmøder? Kunde der ikke foretages en Deling? Jeg ved godt, at Tinglæsningen skal foregaa ved et Retsmøde, men da der er forskelligt Arbejde at udføre paa de forskellige Tingdage, kunde der maaske nok ske en Deling. For øvrigt er det jo ikke noget at strides om, hvis vi ellers kan enes, men det kan dog være praktisk at overveje dette Punkt.

Jeg kommer dernæst til et Spørgsmaal, som flere har udtalt sig om, nemlig Pressens Stilling. Her maa jeg først rette en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), som forgangen Dag med vanlig Beskedenhed betegnede sit Partis Presse som en Presse, der særlig tog sig af Sandheden, vilde hele Sandheden og intet andet end Sandheden. Jeg kunde have forstaaet, hvis det ærede Medlem ud fra en almindelig Kollegialitetsfølelse havde sagt, at Pressen i sin Almindelighed tilstræbte dette Maal, men det synes mig lidt ubeskedent at fremdrage et enkelt Partis Presse som særlig havende dette Formaal i Modsætning til den øvrige Presse i Landet. Naa, det kommer jo i øvrigt ikke den foreliggende Sag synderligt ved, hvorledes jeg dømmer om dette.

Med Hensyn til Pressens Stilling i Almindelighed vil jeg bemærke, at hverken mit Parti eller jeg paa nogen Maade vil tilstræbe, at Pressen knebles, men vi forlanger, at den skal respektere de almindelige Love og Regler akkurat ligesom vi andre. Naar Loven fastsætter eller Retten bestemmer, at et Retsmøde eller en Del